

Sensommer i dråbehavet
alle edderkobbespind perler
pif paf puf så er de væk

som krudtrøg i krigspiben
fra barndommens gyngestol
på morfars knæ
da indianerne døde

som blæstens rå
ruskende dans med skaden
sidelæns ind i Ingridmarieæblerne

som rådden våd jord
under mine skørters
dans mod
lysende hvide søer.

Stenen og balletskoen
opløses i forestillingen.
Kaskader af teater
drømme af skum.

Blåt blåt blåt næsten sort
ligger landet.
Den første virkelige
efterårstime er kommet.